

Мирові судді: правове регулювання та перспективи розвитку на прикладі дії в Російській Федерації

Русінова Анна Володимирівна

Студентки юридичного факультету Державного ВНЗ

«Національний гірничий університет»

Правова держава – це надійний механізм діяльності всіх органів влади, скомпенсований в єдиному руслі - розбудови правової, демократичної і суверенної держави. Одним із головних пріоритетних напрямів визначається – правовий. Оскільки, законодавчо визначено, що Україна є зокрема, демократичною і незалежною, то ми повинні говорити про основні прояви демократії один із головних таких проявів є судова влада і суд безпосередньо. Важливим арбітром законності є мирові судді представлені в дії зокрема, в Російській Федерації. Звертаючись до питання організації мирової юстиції в новій Росії, нерідко говорять про поновлення поняття інституту мирових суддів, що наразі і становить одне із питань сьогодення мирових суддів.

В даний час окремі державно-правові та історичні аспекти інституціоналізації російської моделі мирових суддів на концептуальному рівні досить докладно розглянуто в наукових працях сучасних вчених-правознавців: Н.Н. Апостоловой, В.В. Дорошкова, В.М. Жуйкова, С.В. Лонской, В.Н. Ткачева, В.В. Золотых, Е.В. Данилевской, В.А. Устюжаниновой. Проте, попри кількість досліджень актуальність і невичерпність питань обраної теми підкреслюється світовими тенденціями направлення русла держав на доступність правосуддя для громадян, особливо сьогодні, коли кількість звернень в суд зростає з кожним днем згідно зі статистикою.

Занурившись в історію створення і функціонування інституту мирових суддів екскурсно можна виділити такі моменти: вперше мирова юстиція з'явилась в Англії приблизно в XII столітті для виконання адміністративно-судової функції серед рицарської знаті [3, с.72]. В Російській Імперії створення мирової юстиції було обумовлено зокрема, відділенням влади судової від виконавчої, скоротити строк

звернення до суду, зробити доступним і простим звернення населення до суду. Наразі проблема доступності правосуддя не тільки не зникла, але й поширилась. Навантаження на судову систему зростає в багато разів. По Судовим уставам 1864 року мирова юстиція, включала в себе дві складові: мировий суддя і з'їзд мирових суддів така система була досить відособленою від загальної системи судів. В свою чергу з'їзд мирових суддів був як апеляційною так і касаційною інстанцією. Рішення з'їзди могли оскаржуватись тільки в вищій орган судової системи-Сенат [4,с.6].

На противагу такому прикладу діюче російське законодавство мирових суддів постановила їх суддями загальної юрисдикції суб'єктів Російської Федерації і нині вони входять до єдиної судової системи Російської Федерації. Включення мирових суддів у судову систему Російської Федерації означає, що на них поширюються всі принципи організації і діяльності судів, статус суддів, встановлений Конституцією Російської Федерації, Федеральним конституційним законом "Про судовій системі Російської Федерації", Законом РФ "Про статус суддів у Російській Федерації". Мирові судді здійснюють правосуддя на основі федеральних законів і виносять вироки ім'ям Російської Федерації. Організація діяльності мирових суддів визначається федеральними законами, а у випадках, ними передбачених, - також і законами суб'єктів Російської Федерації.

Перед тим, як вступити в законну силу, рішення мирової судді проходить в ситуації скарги як апеляційну так і касаційну інстанції. Наразі мирові судді стали нижчою інстанцією в ієрархії судових органів, які фінансуються з федерального бюджету і являють собою частину єдиної судової системи Російської Федерації відповідно до Закону «Про мирових суддях в Російській Федерації» [2,с.2]. В силу об'єктивних обставин нині відповідно до Закону «Про мирових суддях в Російській Федерації» їх компетенція значно є ширшою ніж в Російській Імперії. Досвід існування мирових суддів в Російській Федерації показує на значимість цієї інстанції проте сьогодні постає на противагу багато питань і проблем, які потрібно вирішити для того, щоб в майбутньому цей інститут розвивався в багатьох країнах світу. Мирова юстиція повинна являти собою не нижчу інстанцію в ієрархії судової

влади, а так би мовити замкнутий організм, який дивлячись на досвід минулих років мав бути сформованим.

Таким чином, одним із основних завдань появи і введення інституту мирових суддів в Російській Федерації є приближення правосуддя до населення. Саме цей тезис несе в собі значення мирової юстиції не тільки в національному значенні певної держави, а навіть в світовому. Приближення правосуддя до населення саме це питання наразі постає перед судовими гілками влади багатьох держав, особливо сьогодні, коли кількість справ, які надходять для перегляду в суди з кожним днем неспинно зростає. Попри необхідність функціонування такого інституту є багато невирішених проблем і суттєвих вад, які в свою чергу негативно впливають на процес становлення інституту мирових суддів.

Функціонування мирових суддів - це не дань моді, а необхідність сьогодення, багатовікова тенденція пошуку цивілізаційних шляхів покращення стану судової системи і врегулювання спорів.

Список використаної літератури:

1. Конституция Российской Федерации., М., «Норма», 1996г., с.11.
2. Закон «О мировых судьях в Российской Федерации» от 17 декабря 1998 г. N 188-ФЗ // Интернет ресурс [режим доступа]- <http://base.garant.ru/12113961/>
- 3.Афанасьев С.Ф., История и современность мирового суда.,М.,2002,с.71-76.
4. Алексеева Л.Б.,Андреев В.И., Настольная книга мирового судьи.М.,2000,с.26.
- 5.Кононенко А.В. Мировой суд как зеркало судебной реформы. Российская юстиция.,1998г.,№6,с.5.